

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 58.

Sjette Sessions anden Samling.

25de Møde.

Tirsdagen den 6te Februar.

(Fortf.)

Scherning (fortf.): Jeg har ikke uagtet Alt, hvad der er anført, kunnet komme til nogen anden Aerkjendelse end den, jeg oprindeligt havde, nemlig at vi ved at bevilge de forlangte 6000 Rd. ikke ville hjælpe Ministeriet et eneste Skridt fremad, men paa den anden Side troer jeg ogsaa, at Rigsdagen maa nøie lægge Mærke til, at det finansielle Spørgsmaal spiller en saa fremtrædende Rolle her, at vi for Diebliffet ikke maa trænge Ministeriet for stærkt fremad i denne Henseende, og ikke bringe det til at engagere sig i en Sag, fra hvilken det bagefter ikke kan trække sig tilbage, og som vi da maa skee kunde faae Grund til at angre, at vi vare gaaede ind paa; lad os vel lægge Mærke til, hvad der er passeret her i denne Rigsdag, at da Ministeriet kom og forlangte en ny Betsatningsnorm, nemlig en Betsatning efter Indtægter, da viste Rigsdagen sig i det Hele taget uvillig til at gaae ind derpaa, og lagde derved for Dagen, at den i det Hele vilde opfordre Regjeringen til at holde sig indenfor saadanne finansielle Foretagender, som kunne udføres med de Midler, som den allerede har til sin Raadighed. Men efterat vi paa en saa bestemt Maade have antydet, at dette er vor Mening, saa lad os vel erindre, at vi ikke bør bebrejde Regjeringen, at den har været tilbageholden i større finansielle Foretagender.

M. Sage: Skjøndt det sandsynligvis er unødvendigt, saa kunde jeg dog ønske at bemærke, at der jo under denne Sags Forhandling ikke kan være Tanke om et eneste

Ord af Afke mod det nærværende Ministerium; jeg har tværtimod det Haab til den ærede Indenrigsminister og Finantsminister, at de ville vise ligesaamegen Interesse for denne Sag, som deres Forgængere have vist Rigegyldighed; da tør vi haabe, at den vil blive godt fremmet. Dersom det ærede Ministerium havde fremlagt det Tilbud, som i sin Tid fremkom, og den Brevverling, som derom fandt Sted, saa vilde meget af, hvad her er anført, kunde have været sparet, og Meget vilde have opklaret sig. Man vilde saaledes da have seet, at det ikke var en i Litraire Hensyn, der i sin Tid standsede Sagens Fremme; thi den 23de Juni, altsaa Maaneder efter at Tilbudet var kommet, anførte den daværende Finantsminister her i Thinget, at Regjeringen kunde have ønsket at erfare Krigsministerens Mening om Sagen i det Hele fra det militære Standpunkt; denne Erklæring var altsaa endnu ikke indhentet. — Det her omhandlede Tilbud kunde naturligvis ikke indeholde en fuldstændig Angivelse af Banens Retning eller af den Detail, der kunde blive blive Gjenstand for en Contract; desuden havde Bedkommende dengang ikke undersøgt Landet, som han senere har gjort, idet han nu har ladet den hele Strækning, hvor han agtede at anlægge Banen, nivellere — jeg har selv seet Kortene derover; disse foreløbige Arbejder, som har kostet ham omtrent 20,000 Rd., antager jeg, at vi kunne faae til Afbenyttelse. Hvad det finansielle Spørgsmaal angaaer, da forekommer det mig, at det reducerer sig til en Deel mindre, end hvad her er omtalt. Der er nemlig kun begjært, at først naar en vis Afdeling af Banen var færdig, saa skulde vi fra Ståtens Side sætte $\frac{1}{3}$ af Værdien, beregnet efter 3500 Lst. pr. engell Mill, i Banen; men den høitærede Indenrigs-